

Aften gøre det ganske kort, thi den Tid forestaar jo, da dette Smertensbarn ene skal møde frem for dette høje Ting og ikke som nu omtales blandt mange andre Spørgsmaal paa et Budget. Jeg tænker paa det kongelige Teater. Jeg vil herom sige, idet jeg oplyser, at jeg om kort Tid i Henhold til Lovens Bydende for dette høje Ting vil fremsætte Lovforslag vedrørende det kongelige Teater, at jeg af samtlige de Udtalelser, der er faldet, maa drage den Slutning, at man ikke for Fremtiden kan tænke sig fra noget Hold at fortsætte under de nuværende Forhold, en Forandring maa der til. Indholdet af det Lovforslag, jeg har at fremkomme med, skal jeg ikke aabenbare her i Aften; det kan ikke vare saa forfærdelig længe, inden det kommer, da det gerne skulde være vedtaget inden Aarets Udløb; det skal i hvert Fald være fremsat inden Aarets Udløb. Jeg vil dog gerne sige om dette Forslag, at man maa jo overveje, om vi skal beholde vort rigt nuancerede kongelige Teater, vor Nationalscene, eller om vi skal til at indskrænke os til kun at have en Talescene. Jeg kan ikke godt tænke mig dette sidste, og jeg synes, at hele vor Stilling kulturelt forpligter os til at bevare en fyldig Nationalscene. Dette kan jo aldrig ske, uden at der maa bringes store Ofre, men det Lovforslag, jeg muligvis kommer med — jeg har jo sagt, at jeg forbeholder mig min Frihed til at vælge imellem forskelligt indtil det sidste Øjeblik, for det er saare vanskeligt at komme i Læg med det —, maa i hvert Tilfælde have den Egenskab, at det bringer det aarlige Underskud stærkt ned, ikke blot med en lille Kvotadel, men saaledes, at der bliver en anden Basis for Teatret.

Jeg har endnu nogle faa Ting at omtale, jeg kan gøre det i Løbet af et Par Minutter. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen spurgte mig, om den Bevilling, der findes til forebyggende Børneforsorg, vilde slaa til for det kommende Finansaar. Jeg kan dertil svare, at efter de Begøring, Ministeriet har, vil Summen, der jo erlægges bagud til de forskellige Institutioner, kunne slaa til. Det ærede Medlem spurgte, om „Barnets Hus“ i Rødovre kunde komme ind under denne Bevilling. Det tror jeg neppe; der har været ført Forhandlinger om det. Jeg kender for Resten ikke Sagen i Enkelt, den hører under Indenrigsministeriet,

men saa vidt jeg kan se, er „Barnets Hus“ i Rødovre væsentlig et Optagelseshjem og kan derfor ikke saa godt gaa ind under denne Bevilling.

Angaaende Hjemmet for Vanføre spurgte det ærede Medlem Hr. Simonsen, om der ikke var Anledning til at give det bedre Udviklingsmuligheder, idet der vist var stærk Trang dertil; der var navnlig i høj Grad Pladsmangel. Det ærede Medlem vil se, at paa Tillægsbevillingsloven for 1919 —20 er der bevilget 400.000 Kr. til en Grunderhvervelse, der skulde betinge en Udvidelse. Man er altsaa i Ministeriet opmærksom paa denne Sag paa en i høj Grad aktiv Maade.

Jeg skal saa til Slutning gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Jeg skal helt afholde mig fra almindelige Betragtninger i Anledning af det ærede Medlems Tale. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad Statsministeren i Dag har udtalt. Og jeg vil følge det ærede Medlem deri, at jeg ikke vil forsøge at drage historiske Forhold frem, men som han holde mig til Nutiden. Det ærede Medlem sagde, at vi stod overfor en ny Tid med Hensyn til Skolens og Kirkens Opgaver i et nationalt blandet Grænseland, og deri har det ærede Medlem sikkert Ret. Det ærede Medlem sagde, at den gamle Tid disse Sager vedrørende baade for dansk Styre og preussisk Styre havde det fælles at opvise, at da tvang man alle til at gaa i den samme Skole. Der er dog et Forhold her, som jeg finder det nødvendigt at gøre opmærksom paa. Der kan i Virkeligheden ikke finde nogen Sammenligning Sted mellem dansk Skolestyre i Slesvig mellem de to slesvigske Krige og det preussiske Skolestyre i Tiden efter 1864. Thi medens man fra dansk Side ingen Sinde har paatunget det rent tyske Sydslesvig dansk Skolesprog, gjorde man jo fra preussisk Side det brutale, at man tvang det rent danske Nordslesvig til at bruge det tyske Sprog i Skolen. Jeg nævner blot dette, fordi jeg synes, at naar man vil have den rigtige Grund at staa paa i denne Sag, maa man erkende, at der er den store Forskel paa dansk og tysk Styre i Fortiden, som jeg her har nævnt.

Jeg havde gerne set, at det ærede Medlem Hr. Schmidt blot havde nævnt, at den